

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/369/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3711215614
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3711215614.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovvej v právnej veci navrhovateľov 1/ Ing. H. P., bytom ul. J. č. XX, L., zastúpeného JUDr. J. F., bytom R. G. XX, Z. K., 2/ Ing. H. F., bytom ul. Sv. C. č. XXX, Z. K. proti odporcom 1/ R. H., bytom Sv. C. č. XXX, Z. K., 2/ H. H., bytom B. S. V. č. XXX/XX/XX, B., zastúpenej Ing. S. J., bytom L. XXXX/X, B., o zaplatenie 479,45 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 11. septembra 2012, č.k. 4C/23/2012-171 a o odvolaní odporcov 1/, 2/ proti uzneseniu toho istého súdu zo dňa 04. júna 2012, č.k. 4C/23/2012-98 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľov 1/, 2/, ktorým sa domáhali proti odporcom 1/, 2/ zaplatenia istiny 479,45 Eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovatelia 1/,2/ sú podielovými spoluvlastníkmi každý v jednej polovici parcely KN C č. XXXX/X záhrady o výmere XXX m² zapísanej na LV č. XXXX k. ú. Z. K.. Odporca 1/ je podielovým spoluvlastníkom v podiele 5/8 a odporkyňa 2/ je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 3/8-iny parcely KN C č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², parcely KN C č. XXXX/X záhrady o výmere XXX m² a parcely KN C č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m², zapísaných na LV č. XXX k. ú. Z. K.. Z ohliadky a mieste samom, zo znaleckého posudku znalca z odboru geodézie a kartografie Ing. E. J. č. 10/2012 zo dňa 28.5.2012 a zo znaleckého posudku znalca z odboru stavebníctva Ing. C. L. č. 60/2010 zo dňa 20.7.2012 mal súd za preukázané, že parcely KN C č. XXXX/X a KN C č. XXXX/X vo vlastníctve odporcov 1/,2/ sú susediace pozemky s parcelou KN C č. XXXX/X vo vlastníctve navrhovateľov 1/,2/. Pozemky odporcov a pozemok navrhovateľa sú oplotené, na hranici pozemkov oddelené pletivovým plotom v dĺžke asi 30 metrov, zhotoveného z oceľových stĺpikov kruhového prierezu s výškou stĺpikov nad terénom 1400 mm, na stĺpikoch je oceľové pletivo s výškou 1300 mm, oceľové stĺpiky sú osadené v základových pätkách z prostého betónu v hĺbke 400 mm. Pozemok navrhovateľov je smerom od oplotenia svahovitý, v čase ohliadky na mieste samom dňa 23.5.2012 bol zatrávnovaný bez kameňov a iného stavebného materiálu. Pletivový plot sa v dĺžke asi 10,30 metra nakláňal smerom na pozemok navrhovateľov. Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej za preukázané, že v roku 2008 -2010 v súvislosti s úpravami parcely KN C č. XXXX/X navrhovatelia 1/,2/ vybudovali na zhora uvedenej parcele zábranu, ktorej stavbu odôvodňovali tým, že vplyvom poveternostných podmienok, vekom i tlakovým vplyvom sa oplotenie tvoriace hranicu ich pozemku s pozemkami navrhovateľov začalo nakláňať na ich pozemok, čím každoročne so zmenou ročných období alebo častejších dažďov dochádzalo k padaniu skál resp. iného materiálu na pozemok navrhovateľov. Z ohliadky na mieste samom a zo záveru znaleckého posudku č. 60/2012 Ing. C. L. mal súd za preukázané, že zábrana na pozemku KN C XXXX/X je vyhotovená z oceľových stĺpikov kruhového prierezu s výškou stĺpikov nad betónovou pätkou 2800 mm. Na stĺpikoch je pletivo z rákosu viazané drôtom prostým betónom. Zo záveru znaleckého posudku znalca Ing. C. L. č. 60/2012 ako aj z

výsluchu znalca na pojednávaní dňa 11.9.2012 mal súd za preukázané, že oceľové stĺpiky oplotenia, ktoré tvorí hranicu pozemkov navrhovateľov a odporcov sa nakláňa v časti dĺžky oplotenia a to stĺpiky č. 4, č. 5 a č. 6. Zábrana neplní svoju funkciu zábrany a najekonomickejším opatrením voči prípadnému zosúvaniu hliny zo svahu by bolo terén upraviť výsevom tráv alebo kríkov, ktorých koreňový systém spevní svah a nevyplavuje povrchové vrstvy. Vybudovaná zábrana teda nie je podľa znalca primeraným a vhodným opatrením na zabránenie nejakej prípadnej škody alebo odvrátenie nejakej hroziacej škody. V takom stave ako sa terén nachádza v súčasnej dobe, zosun svahu nehrozí, ani keby došlo k porušeniu plota na pozemku odporcov. Taktiež výpočet modelovej situácie preukázal, že stav ako sa počas ohliadky nachádzal, nespôsobuje hrozbu škody na pozemku navrhovateľov. Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov súd dospel jednoznačne k záveru, že návrh navrhovateľov 1./2/ nie je dôvodný. Navrhovatelia 1./2/ sa v tomto konaní domáhajú náhrady škody, ktorá im vznikla tým, že boli nútení vybudovať na svojom pozemku zábranu zabraňujúcu vzniknutej a hroziacej škode zo strany odporcov 1./2/ ktorí svoju nečinnosťou spôsobili to, že na pozemok navrhovateľov 1./2/ začali nakláňaním sa pletivového plotu nachádzajúceho sa na hranici ich pozemkov s pozemkami navrhovateľov padať kamene a iný stavebný materiál. Na odvrátenie vzniknutej a hroziacej škody vybudovali zábranu, ktorej nákladov za vybudovanie vo výške žalovanej istiny sa od odporcov domáhajú. Z vykonaného dokazovania a to jednak z ohliadky na mieste samom ako aj z výsluchu znalca Ing. L. a zo záveru znaleckého posudku č. 60/12 znalca z odboru stavebníctva Ing. L. jednoznačne vyplýva, že zo strany odporcov 1./2/ nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti a navrhovateľom nevznikla žiadna škoda, tým, že sa zosúval svah na pozemku vo vlastníctve navrhovateľov a že nakláňajúci sa plot tvoriaci hranicu pozemku navrhovateľov a odporcov by navrhovateľom spôsobil škodu, v dôsledku ktorej by boli nútení si vybudovať na svojom pozemku zábranu. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva aj tá skutočnosť, že navrhovateľom žiadna škoda do budúca nehrozila, a preto im ani nevznikla povinnosť voči jej odvráteniu nejakým spôsobom zakročiť. Z uvedeného potom vyplýva že navrhovateľom nevzniklo ani právo na náhradu účelne vynaložených nákladov a náhrady škody z dôvodu odvrátenia hroziacej škody, pretože v konaní bolo jednoznačne preukázané, že vybudovaná zábrana neslúži na odvrátenie škody a hrozby škody, pretože primeraným a vhodným opatrením pokiaľ by aj do budúca nejaká škoda eventuálne nie je vybudovanie zábrany, ale úprava svahu tak ako uviedol znalec a to upraviť terén výsevom tráv alebo kríkov, ktorých koreňový systém spevní svah a to aj pomocou zatrávňovacieho panelu. Už vzhľadom na prebiehajúce konanie na tamojšom súde pod sp. zn. 10C 44/2007 ako aj preukázateľne zlé susedské vzťahy medzi navrhovateľmi a odporcami sa súdu javí návrh navrhovateľov za šikanóznym a náhrada nákladov za vybudovanú zábranu z dôvodu neexistencie škody ani hroziacej škody za nedôvodná, pretože vybudovaná zábrana plní funkciu estetickú ako funkčnú na spevnenie svahu. Zo strany odporcov nebolo preukázané žiadne konanie, ktorým by spôsobili navrhovateľom škodu alebo nebezpečenstvo hroziacej škody. Iba v prípade pokiaľ by bola v konaní existencia škody alebo hroziacej škody preukázaná prichádzala by do úvahy náhrada nákladov, ktoré boli vynaložené na odvrátenie škody alebo samotná náhrada škody, avšak aj samotné náklady na odvrátenie hroziacej škody by museli byť primerané, čo jednoznačne nie je vybudovaná zábrana. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa za použitia ustanovení § 417 ods. 1, § 419, § 420 Obč. zákonníka návrh navrhovateľov v celom rozsahu zamietol. Ďalej vyslovil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovatelia 1/, 2/, ktorí žiadali napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietali, že súd prvého stupňa od samého začiatku nesprávne kvalifikoval podaný návrh a na základe tejto skutočnosti i vykonal dôkaz - vypracovanie znaleckého posudku Ing. C. L. č. 60/2012, keď zadal otázky, podľa ktorých znalec zhodnotil vybudovanú zábranu ako stavbu majúcu charakter oporného múra voči zosuvu svahu, čím boli zbytočne robené statické výpočty, predražené náklady konania, ale hlavne ustálený záver, že nakláňajúce sa oplotenie ani len nehrozí možnosťou vzniku škody. Už v priebehu prvostupňového konania vo svojom stanovisku k vykonanému znaleckému posudku Ing. C. L. na tieto závery reagovali s poukazom, že tieto nemôžu byť rozhodujúce pre definitívne rozhodnutie súdu. Napriek tomu si súd tento záver osvojil ako rozhodujúci pre vynesenie rozsudku. Ďalej uviedli, že okresnému súdu sa pri jeho rozhodovaní nemôže „javiť“ len na základe iného, pre navrhovateľov neúspešného konania podanie návrhu za „šikanózne“ a rozhodnutie o návrhu takouto skutočnosťou ešte i odôvodniť. Podľa ich názoru tu došlo k vážnej procesnej chybe zo strany súdu. Súd prvého stupňa nesprávne posudzoval vybudovanú zábranu, keď túto hodnotí ako dekoratívnu, plniacu estetickú funkciu, pričom v priebehu celého konania upozorňovali súd na skutočnosť, že rákosová clona vo výške 3 metrov s podaným návrhom žiadnym spôsobom nesúvisí, nakoľko bola inštalovaná dodatočne, po vybudovaní zábrany. V konaní bolo nepochybne preukázané, že vlastnícke práva navrhovateľov k nehnuteľnosti - pozemku parc. č. KNC XXXX/X boli

do vybudovania zábrany zo strany odporcov rušené a podľa tejto právnej skutočnosti mal prvostupňový súd i podaný návrh v konaní posudzovať a vo veci rozhodnúť.

Odporcovia 1/, 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľov 1/, 2/ navrhli napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedli, že navrhovatelia vo svojom odvolaní účelovo vytrhli časť textu z celého odôvodnenia rozsudku a neakceptovali podstatu odôvodnenia. Už v samotnom odpore voči návrhu navrhovateľov poukázali na to, že neexistujú žiadne dôvody na podanie takéhoto návrhu. V celom konaní sa navrhovateľom nepodarilo žiadnym spôsobom preukázať porušenie Občianskeho zákonníka v dotknutých častiach o predchádzaní hroziacim škodám, ba práve naopak. Celá situácia je pre bežného občana nepochopiteľná, keď jedna osoba (navrhovateľka 2/) si robí asi dobrý deň zo zákonov SR, nakoľko žiadny zákon nedáva možnosť akejkolvek osobe sa správať spôsobom, že sama vyhodnotí nebezpečnosť situácie, následne si sama určí vhodné opatrenie na nápravu, toto svojvoľné opatrenie aj vybuduje, následne požaduje nahradenie nákladov a v samotnom závere žiada súd, aby takéto správanie potvrdil dodatočne aj bez zákonných dôvodov. Mali za to, že navrhovateľka 2/ stratila schopnosť racionálneho zhodnotenia celej situácie a zneužíva celý právny systém, hoci sama takýto systém nie je schopná dodržiavať. Ďalej uviedli, že zo strany navrhovateľov ide o obyčajné a zámerné strpčovanie života, správanie navrhovateľov je dôkazom zlých susedských vzťahov a snahou o pomstu za akúkoľvek cenu.

Napadnutým uznesením zo dňa 04.06.2012, č.k. 4C/23/2012-98 súd prvého stupňa priznal znalcovi z odboru geodézia a kartografia Ing. E. J. s miestom výkonu znaleckej činnosti V., R. č. XXX znalečné za podanie znaleckého posudku č. 10/2012 takto: 1/ tarifná odmena za podanie ZP č. 10/2012 - paušálna odmena (§ 5 vyhl.č. 491/2004 Z.z.) a) prevzatie a prvotné oboznámenie so spisom 19,92 eur, hodinová odmena (§ 3 vyhl.č. 491/2004 Z.z.) a) preštudovanie spisu a miestne šetrenie 2 hodín.....1 á 13,28 eur..... 26,56 eur, b) spracovanie dokumentácie, v trvaní 5 hod..... 66,40 eur, c) spracovanie znaleckého úkonu v trvaní 6 hod..... 79,68 eur. Tarifná odmena celkom..... 205,84 eur, 2/ hotové výdavky - písomné vyhotovenie úkonu v 6 vyhotoveniach1 á 2,66 eur.....15,96 eur, čiernobiele vyhotovenie listu A4 (6 x 3 str.)..1 á 0,10 eur.....1,80 eur, farebné vyhotovenie listu A4 (6 x 1)....1 á 0,83 eur..... 4,98 eur, hotové výdavky celkom..... 22,74 eur, 3/ cestovné náhrady - šetrenie na mieste samom dňa 26.05.2012, za cestu V. - Z. K. a späť, cca 140 km s použitím osobného motorového vozidla ev. č. M pri priemernej spotrebe PHM 7,1 l/100km, priemernej cene PHM 1,569 eur/l + základná náhrada za 1 km jazdy 0,183 €/1km (opatrenie MPSVR SR č. 632/2008 Z.z. základná náhrada za použitie cestných motorových vozidiel, 140x0,183 + 140x0,071x1,569)... 41,22 eur, 4/ náhrada za stratu času (§ 17 ods. 1 vyhl.) - náhrada za stratu času, V. Z. K. a späť, za tri začaté hodiny..... 9,96 eur; znalečné spolu 279,76 eur. Zároveň upravil účtovníčku tamojšieho súdu, aby po právoplatnosti tohto uznesenia poukázala znalcovi Ing. E. J. odmenu za podanie znaleckého posudku č. 10/2012 vo výške 279,76 eur zo zálohy zloženej na účte Okresného súdu Považská Bystrica pod číslom dokladu 61/5/12 a položkou registra 73/12 a zvyšok aby uhradila zo štátnych prostriedkov. Prostriedky budú poukázané na účet znalca vedený vo VÚB, a.s. Bratislava, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS:10/2012. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že uznesením tamojšieho súdu zo dňa 02.05.2012, č.k. 4C/23/2012-60 súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie a do konania pribral znalca z odboru geodézia a kartografia Ing. E. J., ktorému uložil znaleckú úlohu. Znalec predložil v súdom určenej lehote znalecký posudok č. 10/2012 a zároveň žiadal priznať znalečné v zmysle špecifikácie podľa vyhl. č. 491/2004 Z.z. v celkovej výške 279,76 eur. Znalec si vyúčtoval odmenu v súlade s § 3 ods. 1, § 5 písm. b), § 14 ods. 3 písm. a), b), c), § 14 ods. 4, § 17 ods. 1, § 16 ods. 2 vyhl. č. 491/2004 Z.z. a preto mu bola v plnej výške priznaná.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie odporcovia 1/, 2/. V odvolaní namietali, že súd neskúmal, či znalecký posudok bol vypracovaný v súlade so zadanou úlohou. Vzhľadom na skutočnosť, že znalec Ing. J. sa nedostavil na ohliadku v termíne predvolania (23.05.2012) bez ospravedlnenia, mali za to, že sa nejakým spôsobom ohlási. Zo znaleckého posudku vyplýva, že šetrenie na mieste vykonal dňa 26.05.2012. Toto však kategoricky odmietajú, nakoľko 26.05.2012 bola sobota a odporca 1/ trávil celý čas doma. Boli preto prekvapení, že neboli prizvaní k miestnemu šetreniu, ktoré na mieste vykonával znalec. Taktiež nebolo vidieť ani auto znalca zaparkované v ulici, čo by si určite všimol aj ich sused. Zároveň poukázali na to, že majú dôvod pochybovať o takomto posudku, keďže nemajú vedomosť, že by došlo k reálnemu zameraniu pozemku a teda sa môžu domnievať, že to bolo zámerom, resp. cieľom navrhovateľov, aby šetrenie znalcom bolo vykonané bez nich. V celom konaní je podstatné najmä to, kde končí hranica pozemkov a nie kde je umiestnená samotná zábrana. Vzhľadom na skutočnosť, že znalec

si vykonal ohliadku miesta samostatne a nie v termíne určenom súdom, navyiac spôsobom, že neboli prizvaní k jeho ohliadke, majú dôvod považovať takýto posudok za nevhodný. Žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil, nakoľko znalečné bolo znalcovi priznané neprávom.

Navrhovatelia 1/, 2/ sa k odvolaniu odporcov 1/, 2/ proti uzneseniu súdu prvého stupňa zo dňa 4. júna 2012 písomne nevyjadrili.

Znalec A.. E. Polka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcov 1/, 2/ uviedol, že ohliadky nariadenej na deň 23.05.2012 na mieste samom sa nezúčastnil z technických príčin, o čom informoval telefonicky zákonnú sudkyňu a tým ospravedlnil svoju neúčasť. Z tohto dôvodu bez ohlásenia vykonal dňa 26.05.2012 zameranie zábrany, ktorá sa nachádza na pozemku navrhovateľov a nepovažoval z tohto dôvodu za potrebné kontaktovať odporcov 1/, 2/, nakoľko v zmysle zadanej úlohy mal zamerať zábranu. Nakoľko na odporcov 1/, 2/ nemal žiadne otázky, nekontaktoval sa s nimi. Zároveň predpokladal, že odporcovia sú si vedomí, že všetky otázky na znalca môžu klásť prostredníctvom súdu. Organizácia práce pri vyhotovovaní znaleckého posudku je vo výlučnej kompetencii znalca, znalec sám posúdi, či je potrebné k plneniu znaleckej úlohy vypočuť ďalších svedkov. Pokiaľ ide o vykonané meranie, toto vykonal tak ako je to uvedené v znaleckom posudku, a to prostredníctvom Slovenskej Priestorovej Observačnej Služby, ktorú prevádzkuje Geodetický a kartografický ústa v Bratislave. Poukázal na to, že na základe uznesenia súdu bolo jeho úlohou vykonať zameranie zábrany a vyhotoviť o tom znalecký náčrt, čo aj vykonal a preto mu prislúcha v zmysle § 2 ods. 4 zák. č. 382/2004 Z.z. odmena, ktorú vyúčtoval v zmysle vyhl. č. 491/2004 Z.z.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov 1/, 2/ proti rozsudku súdu prvého stupňa nie je dôvodné a odvolanie odporcov 1/, 2/ proti uzneseniu súdu o priznaní znalečného nie je dôvodné.

V preskúmvanej veci sa navrhovatelia 1/, 2/ domáhali proti odporcom 1/, 2/ zaplata sumy 479,45 eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody, ktorá im vznikla tým, že boli nútení vybudovať na svojom pozemku zábranu, zabraňujúcu vzniknutej a hroziacej škode zo strany odporcov 1/, 2/, ktorí svojou nečinnosťou spôsobili to, že na pozemok navrhovateľov 1/, 2/ začali sa nakláňaním pletivového plotu nachádzajúceho sa na hranici ich pozemkov padať kamene a iný stavebný materiál. Na odvrátenie vzniknutej a hroziacej škody vybudovali zábranu, ktorej náhrady nákladov vo výške žalovanej istiny sa od odporcov domáhajú. Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie vo veci samej na tom právnom názore, že zo strany odporcov 1/, 2/ nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti a navrhovateľom 1/, 2/ nevznikla žiadna škoda tým, že sa zosúval svah na pozemku vo vlastníctve navrhovateľov a že nakláňajúci sa plot tvoriaci hranicu pozemkov navrhovateľov a odporcov by navrhovateľom spôsobil škodu, v dôsledku ktorej by boli nútení si vybudovať na svojom pozemku zábranu. Ďalej konštatoval, že navrhovateľom žiadna škoda do budúcnosti nehrozila a preto im nevznikla povinnosť voči jej odvráteniu nejakým spôsobom zakročiť. Pri rozhodovaní vychádzal zo záverov znaleckého posudku č.60/2000 znalca z odboru stavebníctva Ing. L., ako aj z výsluchu znalca na pojednávaní. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľom nevzniklo ani právo na náhradu účelne vynaložených nákladov a náhradu škody z dôvodu odvrátenia hroziacej škody, pretože v konaní bolo jednoznačne preukázané, že vybudovaná zábrana zo strany navrhovateľov neslúži na odvrátenie škody a hrozby škody, pretože primeraným a vhodným opatrením pokiaľ by aj do budúcnosti nejaká škoda eventuálne hrozila, nie je vybudovanie zábrany, ale úprava svahu tak, ako uviedol znalec, a to výsevom trávy alebo kríkov, ktorých koreňový systém spevní svah, a to aj pomocou zatrávnovacieho panelu .

Odvolací súd tento právny názor súdu prvého stupňa považuje za správny, v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku podľa § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľov 1/, 2/ uvádza nasledovné:

Podľa § 419 Obč. zákonníka, kto odvracal hroziacu škodu, má právo na náhradu účelne vynaložených nákladov a na náhradu škody, ktorú pritom utrpel aj proti tomu, v koho záujme konal, a to najviac v rozsahu zodpovedajúcom škode, ktorá bola odvrátená.

Podľa § 420 ods. 1 Obč. zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Základným predpokladom vzniku občiansko-právnej zodpovednosti fyzických a právnických osôb v zmysle súdom prvého stupňa citovaných ustanovení konkrétne § 420 ods. 1 Obč. zákonníka je porušenie právnej povinnosti, teda protiprávny úkon. Právna teória vykladá protiprávny úkon ako prejav ľudskej vôle, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Občiansky zákonník nerozlišuje, či ide o porušenie právnej povinnosti vyplývajúcej z právneho predpisu, alebo o porušenie právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy. Porušenie právnej povinnosti sa neprezumuje, ale musí byť poškodeným preukázané. V súdnom konaní je povinnosťou navrhovateľa preukázať, že došlo k určitému skutku, z ktorého je vyvodzovaná zodpovednosť odporcu za protiprávny úkon. Posúdenie, či preukázaný skutok je protiprávnym konaním, je posúdením právnym, ktorý patrí súdu. Poškodený preukazuje skutkové okolnosti, ktoré po právnej stránke hodnotí súd.

Keďže aj v danom konaní bol predmetom konania nárok na náhradu škody, bolo povinnosťou navrhovateľov 1/, 2/ preukázať základné predpoklady tejto zodpovednosti, a to predovšetkým predpoklad protiprávneho konania odporcov 1/, 2/. Navrhovatelia 1/, 2/ dôvodili, že im vznikla škoda tým, že boli nútení vybudovať na svojom pozemku zábranu, zabraňujúcu vzniknutej a hroziacej škode zo strany odporcov 1/, 2/, ktorí svojou nečinnosťou spôsobili to, že na pozemok navrhovateľov 1/, 2/ začali nakláňaním sa pletivového plotu nachádzajúceho sa na hranici ich pozemkov padať kamene a iný stavebný materiál. Na odvrátenie vzniknutej a hroziacej škody vybudovali zábranu a proti odporcom 1/, 2/ sa domáhali náhrady nákladov vynaložených na vybudovanie tejto zábrany. Súd prvého stupňa za účelom posúdenia dôvodnosti návrhu navrhovateľov správne pribral do konania znalca z odboru stavebníctva Ing. C. L., ktorý v znaleckom posudku č. 60/2012 zo dňa 20.07.2012 jednoznačne ustálil, že v takom stave, v akom sa terén nachádza v súčasnej dobe, zosun svahu na pozemku vo vlastníctve navrhovateľov 1/, 2/ nehrozí, ani keby došlo k porušeniu plotu na pozemku odporcov. Taktiež výpočet modelovej situácie podľa znalca preukázal, že stav, ako sa počas ohliadky nachádzal, nespôsobuje hrozbu škody na pozemku navrhovateľov 1/, 2/. Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa, a to jednak z ohliadky na mieste samom, zo záveru znaleckého posudku č. 60/2012 znalca z odboru stavebníctva Ing. C. L., ako aj z výsluchu znalca na pojednávaní jednoznačne vyplýva, že zo strany odporcov 1/, 2/ nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti a navrhovateľom 1/, 2/ nevznikla žiadna škoda tým, že nakláňajúci sa plot tvoriaci hranicu pozemkov navrhovateľov a odporcov, by navrhovateľom 1/, 2/ spôsobil škodu, v dôsledku ktorej by boli nútení vybudovať na svojom pozemku zábranu. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa vyplýva aj tá skutočnosť, že navrhovateľom 1/, 2/ žiadna škoda do budúcnosti nehrozila a preto im ani nevznikla povinnosť voči jej odvráteniu nejakým spôsobom zakročiť. Za tohto stavu potom navrhovateľom nevzniklo ani právo na náhradu účelne vynaložených nákladov na vybudovanie zábrany, nakoľko navrhovateľom žiadna škoda nevznikla a ani im na základe skutkových tvrdení uvedených v návrhu nehrozila. Z tohto dôvodu sú odvolacie námietky navrhovateľov 1/, 2/ neopodstatnené.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 151 ods. 3, § 224 ods. 4 O.s.p. po právoplatnosti vo veci samej.

Ďalej odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým priznal znalcovi z odboru geodézia a kartografia Ing. E. J. znalečné za podanie znaleckého posudku č. 10/2012 vo výške 279,76 eur.

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa odvolací súd považuje za správne. Z obsahu spisu vyplýva, že v predmetnej veci bol znalec z odboru geodézia a kartografie Ing. E. J. ustanovený súdom prvého stupňa uznesením zo dňa 02.05.2012, č.k. 4C/23/2012-59. Jeho úlohou bolo vykonať ohliadku na mieste samom, zakresliť stavbu zábrany vybudovanej navrhovateľmi 1/,2/ a vyhotoviť znalecký náčrt podľa pokynov súdu na ohliadke na mieste samom.

Znalec Ing. E. J. znalecký posudok č. 10/2012 spolu s vyúčtovaním podal dňa 30.05.2012 na súde prvého stupňa. Znalec v znaleckom posudku po vykonaní ohliadky na mieste samom zakreslil stavbu zábrany vybudovanej navrhovateľmi a vyhotovil znalecký náčrt. Znalečné si vyúčtoval v zmysle § 3, § 4, § 5 vyhl. MS SR č. 491/2004 Z.z. o odmenách, náhradách hotových výdavkov a náhradách za stratu

času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov v celkovej výške za odmenu, náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času 279,76 eur. Súd prvého stupňa priznal znalcovi znalečné v uplatnenej výške, t.j. v sume 279,76 eur napadnutým uznesením. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa postupoval správne, keď znalcovi priznal uplatnenú odmenu za písomne podaný znalecký posudok vo výške 279,76 eur. Znalec vypracoval znalecký posudok v súlade s vymedzenou úlohou uznesením súdu, t.j. v znaleckom nákrese zakreslil stavbu zábrany vybudovanej navrhovateľmi. Podľa názoru odvolacieho súdu znalecký posudok má všetky formálne náležitosti, znalec vyčerpал úlohu v rozsahu, v akom mu bola zadaná, znalecký posudok podal v stanovenej lehote. Odvolací súd dospel k záveru, že odmena priznaná znalcovi je primeraná jeho odbornosti potrebnej na vykonanie úkonu a v súlade s vyššie citovanou vyhláškou. Tá skutočnosť, že odporcovia 1/, 2/ neboli prítomní na ohliadke na mieste samom, nemôže mať za následok nepriznanie znaleckej odmeny znalcovi za predmetný znalecký posudok.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.